

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX.

V Ljubljani, dne 11. septembra 1929.

26. številka.

Učitelji, železničarji, poštarji.

Žalostne organizacijske razmere pri pošti v Sloveniji so splošno znane. Menda ni stanu, ki bi bil tako razcepljen kakor so slovenski poštarji. To je slovenska specialiteta, katere v drugih pokrajinah naše države ni, ali pa vsaj ne v takem obsegu. Saj je p. t. t. osebje v Sloveniji razdeljeno na šest društev, dočim je v drugih pokrajinah ponekod enotno organizirano, drugod v dveh ali kvečjem v treh organizacijah ozir. društvih.

Večina p. t. t. uslužbenstva v področju ljubljanske obl. p. t. uprave je organizirana enotno v splošni oblastni organizaciji, ostali — znatna manjšina — pa je razcepljena na poedine frakcije in društva, ki stoje na separatistični, kategorijski podlagi. Oba dela se ločita v bistveni stvari: prvi del zagovarja strogo enakost in bratstvo na socialni podlagi celotnega stanu, drugi del se pa ograđuje po ne bistvenih posebnostih, ki nimajo s stanom samim nič opraviti.

To so sicer stare in znane stvari, katerih ne ponavljamo zato, da bi izpreobrili kakęa zakrknjenega grešnika. Nekaj drugega imamo na umu. Utegne se namreč zgoditi, da kak nevturalen ali celo naš človek napačno sodi o sporu med poštnimi organizacijami in o potrebi boja z naše strani proti izrastkom in odcepkom na skupni veji poštarskega stanu. Če kak nekritičen in neizkušen poštar motri boj med obema taboroma, bere obe glasili, poslušaj enega in drugega, pa se giblje v miljeju naših idejnih nasprotnikov, je mogoče, da začne razmišljati: morda pa le nimajo Savez in njegove oblastne organizacije prav; morda pa je res razcepljenost v društvu ljudi z enakimi ožje-stanovskimi interesi koristnejša od toliko povelječevane enakosti in stanovskega edinstva; saj so med zagovorniki nasprotnega tabora vendar tudi sposobni, izkušeni in pošteni ljudje, ki vedo kaj delajo; morda pa je to nasprotstvo med obema taboroma res le plod hujškanja in zagrizenosti dveh ljudi iz obl. organizacije; morda bi se pa le dalo priti kako do sloge in zdržnega sožitja, ako ne bi bila ta dvojica tako trmasta in zagrizena ter načelna nasprotnika drugega tabora. In tako dalje.

Čisto gotovo je že kdo tako govoril; bodisi iz prepričanja, bodisi iz namena, da bi koga pregovoril ali mu vsaj vsejal zrno nezaupanja do svojih voditeljev. Vzlic vsemu pa je stvar vendar taka, kakor jo propoveduje naša stran. Ne zato, ker stoji na teh načelih naša centrala v Beogradu, ne zato, ker je to načelo izraženo v pravilih obl. organizacije, in ne zato, ker to idejo brez prestopa propagirajo voditelji naše organizacije in naš list. Naša ideja je pravilna zato, ker so jo spoznale za edino pravilno vse velike strokovne organizacije tako v naši državi kakor v inozemstvu.

Vsaka ideja, vsak nauk mora biti izpričan po forumu, ki je za to pristojen. O tem bi navedli lahko sto primerov. Takisto je v organizacijah: kako in po katerem sistemu mora biti zgrajena organizacija pripadnikov enega stanu, morejo izpričati in pokazati samo velike stanovsko-strokovne organizacije. Velike po številu članstva, velike po svojem

ustroju in velike po svoji ideologiji. Značilno pa je, da so si vse velike organizacije edine in enake v pojmovanju bistva, ustroja in namena strokovne organizacije.

Najlepši primer imamo ravno sedaj v Sloveniji, ko je imela svojo veliko pokrajinsko skupščino učiteljska organizacija in ko se pripravlja na proslavo 20-letnice svojega obstoja največja železničarska organizacija. V Sloveniji so samo tri prave strokovne organizacije državnih uslužbencev: učitelji, kompaktno včlanjeni v Udruženju jugoslovanskega učiteljstva; železničarji, združeni v Udruženju jugoslovanskih nacionalnih železničarjev in brodarjev ter poštarji okoli Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev.

Te tri organizacije imajo bistvene stvari vse enake. Vse imajo svoje centrale v centru države — v Beogradu. Centralna udruženja so razdeljena po posameznih pokrajinah pri učiteljih na poverjeništvu, pri železničarjih na oblastne odbore in pri poštarjih na oblastne organizacije. Zato so te organizacije vsedržavne in to je prvi pogoj resne strokovne organizacije.

Dalje so te organizacije vsestrokovne, to se pravi, vsi pripadniki dotičnega stanu so lahko člani organizacije ne glede na čin, šolsko izobrazbo in posel, ki ga opravljajo. Pri učiteljski organizaciji izgleda sicer to na prvi pogled kakor da ne more biti drugače, vendar je treba vedeti, da imajo tudi med svojim članstvom poleg večine iz II. kategorije tudi učitelje I. kategorije in III. kategorije (učiteljice ročnih del). Pri železničarjih je znano, da so v UJNZB tako najvišji uradniki I. kategorije kakor zadnji delavci, ki niso nastavljeni po zakonu, nego po nekem pravilniku in od dneva plačani. Pri pošti so v beograjskem Savezu in v sarajevski, novosadski in skopski oblastni organizaciji takisto včlanjeni morda ne vsi uslužbenci, ali od vseh skupin: od direktorjev do služiteljev. Kako je v Sloveniji, je pa itak znano.

Tretja posebnost je, da je program vseh teh omenjenih organizacij skoro identičen, kar se tiče edinstvenosti organizacije, solidarnosti in socialnega poudarka. Zato je tudi popolnoma razumljivo, da se ob važnih dogodkih te organizacije vedno druga drugo poiščejo, sestajajo, konferirajo, kooperirajo in v popolnem soglasju zaključujejo svoje sklepe. Saj tudi ni drugače mogoče, ko pa imajo vse enake poglede na bistvo in smisel strokovne organizacije, poglede, ki so se tekom 30 let tekočega stoletja preizkusili v organizacijah največjih naprednih evropskih držav.

Vse imenovane organizacije imajo svoja lastna glasila: učitelji »Učiteljskega tovariša«, železničarji »Jugoslovanskega železničarja«, poštarji »Poštni glasnik«. Menimo, da smatramo ne samo mi, nego tudi javnost te liste za najboljše strokovne liste iz vrst državnih nameščencev. Kakor se krijejo te tri organizacije po svoji ideologiji, tako se zrcali izklesanost in jasna pot vsake poedine organizacije tudi v njenih glasilih. Ni skoro programatičnega članka, ki ga prinese eden od gornjih listov, da bi ga ne

mogli natisniti ostali glasili kot svoj programatični članek. Iste ideje, skoro iste stavke zaslediš v vseh treh listih. To tudi ne more biti drugače, saj zastopajo vse tri isti vsedržavni, splošni in nepolitični sistem edinstvene strokovne organizacije.

Se prav posebno je padla v oči sorodnost učiteljske, železničarske in naše organizacije, kdor je zasledoval pisanje »Učiteljskega tovariša« ob priliki zadnje skupščine, zlasti pa, kdor je čital historiat UJNZB, ki je bil objavljen v nekem ljubljanskem dnevniku pred nekaj dnevi. V istem članku najdemo iste teze o bistvu organizacije in iste izraze o pripadnikih istega stanu, ki se cepijo v društva (odcepki, separatisti, kategorijske organizacije, egoisti itd. — sama taka imena jim daje).

Mar ni to dovoljen dokaz o pravilnosti našega stališča? Ali naj postavljajo teze o bistvu in pomenu strokovnih organizacij majhna karikaturna društva? Ali naj predstavljajo pošto in njen personal pet poštnih kategorijskih društev, ali pa organizacija, katere ustrojstvo in pravila poznajo samo stan kot celoto in ki sprejema za člane vse pripadnike poštarskega stanu? Kdo ima bolj prav: 16.000 učiteljev iz UJU, 24.000 železničarjev iz UJNZB in 8000 poštarjev iz Saveza PTT — ali par stotin ali celo par tucatov separatističnih egoistov, ki ne vidijo razen sebe in svoje majhne grupice ničesar okoli sebe? Ti nas pač ne bodo učili, sicer pa si je naše članstvo že zdavnaj izdelalo svojo sodbo o teh ljudeh. Iz golega samoljublja, iz gole užaljenosti še branijo svoje klavrne postojanke.

Samo ob sebi se razume, da stoje vse velike organizacije v kulturnem inozemstvu na isti idejni osnovi enotne in edinstvene organizacije, kakor največje organizacije v Sloveniji. Imajo še kje take izrastke ko na pr. med slovenskimi poštarji, vendar so to le plod ambicije posameznih ekstremnih voditeljev, kateri pa ne najdejo ne med stanovskimi tovariši, še manj pa pred oblastjo in občinstvom nikakega priznanja in upoštevanja. Ne bojimo se odkrito povedati našega prepričanja, da se nikjer drugje na svetu majhne frakcije in odcepki toliko ne favorizirajo, nego ravno pri nas. Hvala Bogu, da je bodočnost precej jasna pred nami in da ni težko izračunati, kdaj bodo ti eksemplari izmrli.

V zadnjem času se bje nekak boj za personalno zastopstvo in proti njemu. Jasno je, da morajo biti separatistični odcepki proti personalnemu zastopstvu, ker vedo, da bi pri tej instituciji njih ne bilo zraven. Oziroma, težko če vedo, saj nikomur od njih ne moremo prisoditi, da bi proučeval in poznal organizacijske razmere v inozemstvu, toda nemara instinktivno čutijo, da personalno zastopstvo in ferajni ne gre skupaj. In prav imajo. Zakaj v vseh državah, kjer je uvedeno personalno zastopstvo, je uvedeno z zakonsko uredbo, ki določa: pri scodločevanju v upravi, torej personalno zastopstvo morejo tvoriti samo organizacije, ki so 1) stanovske, od oblasti priznane organizacije, in 2) ki zastopajo vse skupine uslužbencev dotičnega stanu.

To pa je pri pošti v SHS samo Savez in njegove oblastne organizacije.

Reduciranim dnevničarjem.

Posamezniki in pošte se obračajo na organizacijo zaradi dnevničarjev, ki so bili pred kratkim reducirani. Žele posredovanja, da bi prizadeti uslužbenci ostali še naprej v službi kot dnevničarji, ali pa da se jih prevede za služitelje. V skrajnem slučaju, da organizacija izposluje zanje izplačilo odpravnine. Ker ne moremo vsakemu posebej odgovarjati, obveščamo prizadete na tem mestu.

Pred vsem je treba uvaževati, da teh odpuštitev dnevničarjev ni smatrati za redukcije, nego za prestanek službe po sili zakona. Odpuščeni so bili dnevničarji, ki nimajo kvalifikacije za prevedbo v zvanikičke ali uradnike, ampak imajo šolsko izobrazbo samo za služitelja. To pa ne morejo postati, ker niso bili vojaki. Člen 10 uradniškega zakona namreč zahteva za službo služitelja poleg najpotrebnejše pismenosti tudi **odslužen rok v vojski**. Zato so bili po sili zakona odpuščeni vsi oni, ki jih zaradi neodsloženega vojaškega roka ni bilo mogoče prevesti za služitelje. Odslužen vojaški rok je torej za službo služitelja po zakonu absoluten pogoj. To velja tudi za tiste, ki so bili **kot hranilci ali kot stalno nesposobni oproščeni vojaške službe**. Take osebe ne morejo torej nikoli postati služitelji po sedanjem zakonu.

Istotako ne more biti po zakonu nihče postavljen ali preveden za drž. uslužbenca v katerikoli kategoriji, kdor je dosegel 60. leto starosti. Zato je po sili zakona prestala služba tudi nekaterim dnevničarjem, ki so navršili 60. leto starosti.

Takisto je še sporno izplačilo odpravnine odpuščenim dnevničarjem. Personalni odsek obl. p. t. uprave stoji sicer na stališču, da jim gre odpravnina, dočim stoji računski odsek na stališču, da v proračunu ni več nagrad za dnevničarje, pa se zato tudi ne morejo njim izplačati odpravnine, ker se morajo izplačati te iz tistega kredita, iz katerega so prejeli svoje plače. Dnevničarskega kredita, kakor že rečeno, pa ravno več ni. Drugi so tudi mnenja, da gre odpravnina samo tistim, ki se reducirajo, ne pa tistim, katerim preneha služba po sili samega zakona. Najbrže

bo moralo to vprašanje končno rešiti ministristvo.

Za enkrat ostanejo v službi kot dnevničarji samo Rusi, kateri zaradi državljanstva ne morejo biti prevedeni, zaradi težkega položaja, v katerem se nahajajo, pa tudi ne odpuščeni. S tem sicer še vedno ni rečeno, da se kljub finančnemu zakonu ne bodo sprejemali v sili še vedno kakšni dnevničarji, vendar stoji uprava na stališču, da bo sprejela samo take ljudi, ki jih bo v danem momentu lahko prevedla.

Predavanje.

Profesor razlaga v šoli zelo obsežno o svetlih kovinah in ugotavlja, da ni vse zlato, kar se svetli. Na koncu vpraša učence: »Ali ste me razumeli?« V razredu splošen mir in molk. Profesor tudi ne pričakuje odgovora, zato nadaljuje s svojim predavanjem: »Sicer prvotno nisem imel namena in tudi ne morem o tem podrobneje razpravljati, ker stvari ne poznam. Da pa je moje predavanje pravilno, ne smete dvomiti, ker tako poroča »Neues Wiener Journal«.

Profesor napravi kratek odmor in opazuje učence, kak utis bo napravilo njegovo predavanje. Ker nikakršnega, nadaljuje: »Pa pustimo za danes to temo. Vzemimo kak aktualnejši predmet, mogoče prometna sredstva iz starih in najstarejših časov. Komu je znano, kdaj je začela obratovati prva potujoča pošta?« — »Tega se še nismo učili,« se čuje tih glas v zadnji klopi. Profesor čaka, čaka, učenci se spogledujejo. Kar vstane učenec v tretji klopi in se odreže: »Prva potujoča pošta je bila Noetova barka.« Profesor se globoko zamisli in razmišlja, je-li odgovor pravilen ali ne. Na hodniku šole zazvoni. Sama sreča profesorjeva.

»Končajmo! Jutri nadaljujemo z zgodovino starih Rimljanov. Izpraševal bom o Jupitru, bogu neba in zemlje, o Saturnu, bogu poljedelstva, faunu, zaščitniku čred, in o sveti Ceciliji, patroni za pravo pamet. Ne pozabite na prometna sredstva iz starih in najstarejših časov. Zlasti je zelo aktualna pošta iz Mojzesove dobe. Šlo bo za rede. Pripravite se! Danes me niste razumeli...«

Učenci vstanejo, si pomežikujejo, gospod profesor pa ponosno odkorakajo iz razreda, puščajoč učencem veliko ničlo.

Dopisi.

IZ AMBULANČNE POŠTE.

Po desetletnem osvobojenju in po dveletnem zidanju se bliža zidava beogradske kolodvorske pošte h koncu. Na zunaj je stavba precej impozantna, petnadstropna, samo če bo znotraj praktično urejena.

Nas ambulancarje bolj zanima to, če je verjeti raznim govoricam, da bo pošta Beograd 2 dobila poleg dosedanjih ambulanc še druge, med njimi baje tudi amb. pošto Maribor - Beograd 12.

Ni naša stvar, braniti ali na kakršenkoli način se upirati, če se te govorice uresničijo. Saj je na vseh merodajnih mestih znano, da vrši ravno ta ambulanca kvalitativno in kvantitativno od vseh ambulanci pošt v naši državi najtežjo in najodgovornejšo službo. Osojbe te ambulance — pet po številu — vrši tu z neverjetno požrtvovalnostjo svojo službo. Nekdaj je bilo tudi pri tej ambulanci drugače. Osojbe se je lahko tja in nazaj grede vsaj par uric ponoči malo odpočilo. Sedaj je to popolnoma izključeno. Osojbe mora biti zadovoljno, ako ves posel pravilno in ob pravem času izvrši. To se pravi, da je tja grede 24, nazaj grede pa 18 ur zaposleno in neprestoma v delu. Koliko fizične in duševne moči je treba, da vse poverjeno mu delo v redu izvrši, je tu odveč omenjati. Zato bi od prizadetega osobja menda nihče preveč ne žaloval po omenjeni ambulanci. Ali današnje prilike nas sili k drugačnim razmotrivanjem. Življenjske potrebe so se toliko podražile, da se s sedanjo majhno plačo težko izhaja. Radi tega bi nam bilo žal celo te »križevne poti«, kakor pravimo mi ambulancarji dvanajstki. Je že tako, saj se človek že zaradi svoje družine rad žrtvuje za najtežje. In ravno zato nas te okoliščine silijo, da se v interesu naših družin pravočasno oglašimo.

Poleg govoric in različnih verzij, po katerih bi nam naj bila odvzeta ambulanci pošta Ma-Be, se sliši, da bo obenem tudi premeščeno v Beograd potrebno število že izvežbanega osobja, ki naj bi vršilo poleg drugih služb predvsem službo pri tej amb. pošti, da ne bi nastale v prometu slabe posledice. Premestitev te ambulance v Beograd bi imela torej za posledico dve slabi strani: v prvi vrsti bi bilo premeščeno že danes v

T. Š.

Navodila za izmenjevalne pošte.

(Nadaljevanje.)

Originalne spremnice prejme izmenjevalna pošta s posebnim spisom, ki ga vpišemo v vložni zapisnik. Spremnice izenačimo, v predzadnjo rubriko vpišemo v knjigo »N« oziroma »J« vložno številko spisa, v zadnjo pa odpravni datum originalne spremnice. Spis priključimo kot prilogo k nadomestni spremnici, ki se shrani v sveženj »Izenačene spremnice«.

Pri izenačevanju spremnic je posebno paziti, da se vpisi na nadomestnih spremnicah glede teže, vrednosti, ekspres itd. točno ujemajo z vpisi na originalnih spremnicah. Morebitne razlike glede pristojbin in drugih nedostatkov uredimo z dopisovanjem z inozemskimi izmenjevalnimi in sprejemnimi poštami.

Odjave za manjkajoče pakete.

K originalnim spremnicam, ki se ne izenačijo, poizvedujemo za pošiljkami z odjavo tiskovina štev. 412 A.

Odjave za nadštevne pakete.

Spremnice, ki manjkajo k paketom, reklamiramo z odjavo tiskov. štev. 412 B. Prijavo izpolnimo po predtisku ter jo pošljemo

v zasledovanje sprejemni pošti, izmenjevalni pošti, za katero domnevamo, da je imela opravka s pošiljko oziroma s spremnico, in carinjalni oziroma izdajni pošti, da ugotovi, ali je došla originalna spremnica. Če ostane poizvedovanje negativno in se ugotovi, da se je originalna spremnica izgubila v prometu, odpošlje izmenjevalna pošta carinjalni pošti nadomestno spremnico z napisom: »Velja za original«.

B. IZVOZNI ODDELEK ZA PAKETE

odpravlja pakete v inozemstvo v direktnih paketnih sklepkih z ambulancijskimi poštami, v paketnih vrečah ali pa v neposrednih vagonih.

Paketi z blagom domačega izdelka

se lahko predajajo pri vseh poštah v kraljevini. V krajih, kjer so carinarne, oskrbujejo ocarinjenje pošiljatelj sami. Kjer pa ni carinarne, sprejemajo izvozne pošiljke ondotne pošte in jih odpravljajo na najbližjo carinjalno pošto v ocarinjenje.

Po ocarinjenju opremijo carinjalne pošte pakete in spremnice z listki »Izvoz...« ter jih odpravijo z ostalimi navadnimi paketi oziroma spremnicami izmenjevalni pošti.

Povratni in tranzitni paketi.

Returne pakete, ki so že bili ocarinjeni, pošiljajo carinjalne pošte izmenjevalnim poštam z »izvoznimi kartami« (obrazec štev. 136). H kartam se prilože spremnice in ca-

rinske deklaracije, katere je odposlati v priporočenem pismu.

Povratne pakete, ki še niso bili ocarinjeni, in vse tranzitne pakete (paketi, ki tranzitirajo našo kraljevino) je poslati izmenjevalnim poštam s priložnicami.

Če prejme izmenjevalna pošta returne ali tranzitne pakete brez izvoznih kart ali brez popratnic, ne sme izvoziti takih pošiljk brez gori omenjenih listin. Če listine zaostanejo 1—2 dni, jih je treba takoj reklamirati.

Dohodna knjiga paketov.

Vse pakete, ki jih prejme izvozni oddelek, popiše v popise obrazec P. 73a, ki se povežejo polletno ali letno kot »dohodna knjiga paketov«.

Tehtanje paketov.

Takoj po dohodu se vsi izvozni paketi pretehtajo. Ugotovljeno težo vpišemo pri paketih z blagom domačega izdelka v dohodno knjigo, pri returnih in tranzitnih paketih pa v izvozno karto, ki se shrani za evidenco pri izmenjevalni pošti.

Ako je paket v slabem stanju oziroma vzbujajo njegova zunanost sumnje o morebitni opleni, se mora paket komisijsko odpreti in sestaviti ugotovilni zapisnik. Paket mora biti stehlan pred pregledom in po pregledu.

Komisijsko se morajo odpreti tudi vsi vrednostni paketi, ki so v neoporečnem sta-

tež ambulanci službujoče osobje, v drugi vrsti pa bi bil za vselej prikrajšan zaslužek poštne osebo v Sloveniji, zlasti onemu iz mariborske oblasti.

Prvi slučaj bi bil za večino osobja katastrofalnega značaja. Pomislimo samo slučaj: mož in oče veččlanske družine je premeščen iz Maribora v Beograd, kjer mora takoj začeti službo na samih dolgih, težkih turah. Družino je moral zapustiti in se sam podati v novi službeni kraj. Seveda bi rad vzel družino s seboj, toda ne more. Pomislimo samo stanovanjske prilike v Sloveniji in v Beogradu.

Že pri nas stane stanovanje v primerj z našimi pičlimi dohodki silne cene, vendar jih še nekako zmagujemo, seveda največkrat na rovaš neprimernih ali nezdravih ali oddaljenih stanovanj. Še vse drugače pa so razmere v Beogradu: stanovanje z eno sobo in kuhinjo stane v sredini, mesta več ko polovico plače, z dvema sobama in s kuhinjo pa vso plačo. Kaj pa hrana?

Morda poreče kdo: kaj pa oni številni, kateri so že od začetka v Beogradu. Vam, katerim so tamošnje prilike znane, lahko odgovorimo: višje uradništvo se je nastanilo v mestu ali bližnji okolici po skromnih stanovanjih, katera so večinoma še danes pod zaščito, ter plačajo zakonito določeno najemnino, ki ni dosti višja od naše tu v Ljubljani ali Mariboru. V teh skromnih stanovanjih životari vsak po svoje, kakor ve in zna.

Nižje uslužbenstvo je pa dobesedno razkrojeno: od Stare Pazove, Batajnice, Zemuna na eni, nekaj postaj od Topčidera na drugi, ter gori daleč na Smederev - Deran na tretjo stran so ti trpini razkropljeni. V mestu jih je le malo, pa še ti so po večini v četrti rumunskih cigánov ter tam životarijo pod najtežjimi pogoji človeka nevredno življenje.

Mi zaupamo v našo poštno upravo, da bo imela toliko uvidevnosti in da ne bo pogrnala svojih ljudi v katastrofo. Bojimo se le, da bo izvedlo premestitve ministrstvo, ki ne more poznati družinskih razmer posameznih svojih uslužbencev. Če so že premestitve v interesu službe brezpogojno potrebne, potem bi, prosili, naj se premesti samo ono uslužbenstvo, ki se prostovoljno javi, in pa samsko osobje obeh kategorij. V.

OBVESTILA GOSPODARSKE ZADRUGE.

Naša krojačnica.

Mnogo se je že govorilo med članstvom o naši krojačnici, mnogo kritiziralo in le malo je onih članov, ki so krojačnico pohvalili. Upravni odbor zadruge se ne boji priznati, da krojačnica zadnje leto ni uspevala. Vzrokov je precej in upravni odbor je na svojih sejah vprašanje krojačnice večkrat pretresal in odredil člana načelstva, ki je vse pritožbe in poslovanje krojačnice na splošno proučil. Po njegovem referatu je sedaj krojačnica na novo reorganizirana.

Največ so se člani pritoževali proti krojaškemu mojstru. Kakor so bile nekatere pritožbe utemeljene, jih je bilo precej izmišljenih ali vsaj znatno pretiranih. Ker smo pa postavili krojačnico na novo bazo, smo tudi menjali sedanjega krojaškega mojstra. Krojačnico je prevzel nov diplomiran in zelo agilen krojaški mojster, o katerem imamo najboljše reference. Zato upravičeno pričakujemo, da bo krojačnica sedaj šla.

Poudariti pa moramo sledeče: nekateri člani pričakujejo od naše krojačnice čudežev ali vsaj najmanj to, da jim bo delala na pol zastonj. Pri tem računajo, da ne plača krojaški mojster velike najemnine in da ima razne druge ugodnosti. Res je sicer, da je najemnina začasno nizko odmerjena, to pa zato, da omogočimo krojaškemu mojstru življenje, ker nima za enkrat veliko dela. Kajti ravno pri krojačnici se puste člani omamiti po drugih krojačih, posebno ako vidijo, da računajo ti delo za nekaj dinarjev cenejše ko pri nas. Tega pa ti člani nočejo vedeti, da bodo razliko v ceni kje drugje plačali. Niti ne gledajo na kakovost dela, ampak vidijo samo ceno, dočim so pri svoji združni krojačnici kaj radi strogi sodniki tako glede cen kakor glede kakovosti dela. Tudi trdijo taki člani potem v zadruzi, ta in ta krojač mi je napravil obleko ceneje, druga je pa tako draga itd. Po največ imenujejo radi krojače po deželi, ker mislijo, da bo to bolj držalo.

Ali, določa načelstvo zadruge cene izdelkov brez ozira na tržno ceno? Gotovo ne! Kar prepričani naj bodo vsi člani, da dela združna krojačnica znatno ceneje ko krojači, ki ne delajo nikoli v lastno izgubo.

Reklama ni laž, reklama je resnica!

Reklama je sredstvo in svrha, da se seznanimo!

Manufaktura

Reklama

Reprezentant:

Josip Plankar, Ljubljana
Šelenburgova ul. 4

Vam nudi kredit ter
Vas postreže najbolje!

Vaša pravica je, da poskusite,
a naša dolžnost, da Vas
prepričamo!

-ada

Naš novi krojaški mojster g. Krajec Ivan, ki si je pridobil že precejšen sloves, bo gotovo tudi naše člane tako glede dela kakor cene zadovoljil. Potrebno pa je eno, namreč to, da dajemo vsi neizprosno in dosledno delat vse v naši združni krojačnici, čeprav bi se zdelo komu, da so v začetku manj ugodni pogoji kakor drugje. Kako pa naj krojačnica uspeva in se razširi, če je člani ne bodo podpirali? Če bo krojačnica imela veliko dela, bo delo cenejše, kar bo prišlo vsem članom v prid.

Pripominjamo, da bo računal g. Krajec delo po dogovoru z vsakim članom in velja načelo, da cene ne smejo presegati cen po tretji tarifi krojaškega cenika. Vsak član naj se z mojstrom vedno domeni, da ne bo potem nepotrebnih reklamacij.

Za naše ženske člane in pa za rodbine naših članov je važno tudi to, da je g. Krajec tudi dober damski krojač, kateremu prav lahko z mirnim srcem zaupajo.

Načelstvo je s tem storilo svojo dolžnost in pričakuje, da bodo tudi člani s svoje strani krojačnico podprli, ker je to v splošnem interesu.

Premog.

Trboveljska premokopna družba nam je premog s 1. septembrom 1929 podražila za

nju, a se pojavi težna razlika. Navadne pakete, ki so v neoporečnem stanju pa odpremo le tedaj, če znaša težna razlika 1 kg ali več.

Vsak težni primanjkljaj in vsaka nepravilnost se mora odjaviti še isti dan, ko je bil paket stehšan ali komisijsko odprt, pošti, ki je paket odpravila. Pri velikih razlikah je odpravno pošto o tem izrazito obvestiti. Odjave težnih razlik vpišemo v posebno knjigo »T« z zaporednimi številkami. Rešene odjave je po 500 komadov skupaj shraniti.

Paketi se morajo odpraviti vedno s prvo priliko; ako to ni mogoče, se paket pred nadaljno odpravo še enkrat stehša.

Primerjanje paketov s spremnicami.

Po ugotovljenem dohodu in po tehtanju pošiljek razdeli služitelj pakete v toliko skupin, kolikor paketnih sklepov odpravlja dotična izmenjevalna pošta. Uradnik istočasno razdeli spremnice na mizi pred skupino paketov, katere namerava primerjati po zaporednih sprejemnih številkah.

Služitelj napove z normalnim glasom sprejemno številko, sprejemno pošto in naslovni kraj. Uradnik poišče od napovedane pošiljke spremnico; če se primerjava ujema, potrdi izenačbo z »dobro« in izloči spremnico od neizenačenih za poznejše kartiranje. Pri napovedovanju je paziti, da je vedno velik prazen prostor med napovedanimi in

nenapovedanimi pošiljkami, ker se drugače pomešajo.

Če ugotovi uradnik pri primerjanju v skupini navadnih paketov pošiljko z vrednostjo nad 100 frankov, jo izloči za skupino vrednostnih paketov, ki se enako primerjajo s spremnicami kakor navadni paketi.

Kartiranje spremnic.

Po primerjanju paketnih pošiljek s spremnicami jih kartiramo v paketno karto (obrazec P. 18) za inozemsko izmenjevalno pošto. Najprej kartiramo vrečnike, potem vrednostne pakete, pakete z označeno vrednostjo (do 100 frankov) in kot zadnje navadne pakete po teži in državah.

Pri kartiranju je paziti na sledeče:

1. Glava karte se izpolni po predtisku. Popisovati je v triplikatu.
2. V paketno karto vpišemo vse podatke iz spremnic v stolpce, ki so razvidni iz obrazca.
3. Pri paketih z blagom domačega izdelka se zaračuna v stolpec 8 paketne karte pristojbina po paketni tarifi.
4. Pri vrnjenih in zaposlanih paketih zaračunamo v stolpec 9 »returni porto«.
5. V stolpec 10 vpišemo morebitno odkupnino.
6. V stolpec 11 paketne karte vpišemo po potrebi smer, označbo »dupl.« za nadomestno spremnico, številko ugotovljenega zapisnika itd.

Po kartiranju je paziti na sledeče:

1. Da se končno število kartiranih spremnic ujema s številom izenačenih paketov.
2. Da se od tranzitnih paketov (n. pr. iz Bolgarije za Italijo) odvzame od vsake spremnice po ena carinska deklaracija za statistiko.
3. Da se pregleda na spremnicah frankatura in se nedostatki odjavijo (obrazec P. 44). Odjave vpišemo v posebno knjigo »F« z zaporednimi številkami. Rešene odjave predložimo mesečno direkciji.
4. Da se vpiše v gotovini zaračunani franko s spremnic v izvod v gotovini zaračunanega franka (tiskovina 390/1920). En izvod se predloži vsakega prvega v mesecu direkciji, drugi izvod se shrani za evidenco.
5. Da se odvzamejo vse nadomestne spremnice za evidenco in mesto teh vložijo prepisi spremnic.
6. Da se od nadštevilnih paketov odvzame kopije nadomestnih spremnic za evidenco spremnic.
7. Da se vse spremnice pred odpravo in spremnice, ki se shranijo za evidenco, žigosajo z dnevnim žigom.
8. Da se končne vsote pošiljek in pristojbin pravilno prenesejo na zadnjo paketno karto oziroma rekapitulacijo.
9. Kopije odhodnih kart je mesečno povezati v zvezke za vsak paketni sklep posebej, četrtletno pa v knjige.

20 Din pri toni. Poleg tega se bo tovarnina na železnici zvišala za 25%. Dasi smo poskušali vsa naročila premoga efektuirati v avgustu, vendar smo primorani obvestiti one člane, ki so po 20. avgustu naročili premog, da bo zanje veljala že nova cena, ker nam TPD ne dostavi po 20. avgustu naročenega premoga pred 1. septembrom. Baje ga nima nič več v zalogi. Novo ceno premoga priobčimo prihodnjič, ker upamo, da dosežemo mogoče kaj nižje cene.

Bukova drva.

Nakupili smo letos precejšnjo množino lepih, zdravih in suhih bukovih drv. Stanejo 1 m na dom postavljen (razžaganih) 165 Din; pri takojšnjem plačilu so za 5 Din cenejša. Letos so bukova drva zelo draga, Italijani jih plačujejo po 27 para za 1 kg franko meja in bi jih izvozili iz naših gozdov, kolikor bi jih mogli. Tudi ni izgleda, da bo cena letos padla, ker so po večini vsa drva že v skladiščih pri lesnih trgovcih in tudi pri proizvajalcih je pobrala zadnja zima radi izrednega mraza več drv ko druga leta.

Bukovih in hrastovih odpadkov smo dobavili pet vagonov. Dobavo smo zaenkrat sedaj ustavili, ker ni naročil. Ne svetujemo

parketnih onim članom, ki nimajo zračne drvarnice, ker odpadki radi vpijajo vlago, potem pa ne gorijo.

Sadje za jesen.

Načelstvo namerava letos nabaviti za člane v Ljubljani večjo množino dobrih in zdravih jabolk. Zato prosi vse naše podeželske tovariše, da nam sporoče naslove solidnih dobaviteljev.

Krompir.

Naročila za gorenjski krompir prejemo že sedaj. Pripominjamo, da so bili lani člani z dobavljenim krompirjem zelo zadovoljni in da bomo tudi letos nakupili le prvovrsten krompir.

To in ono.

Zadnji dnevi so tu! V nedeljo, dne 15. septembra bo že tombola Pošnega doma. Ali ima že vsak poštar vsaj eno polo tablice, na katere lahko zadene krasne dobitke? Čigava bo izredno lepa češnjeva spalnica, kompletna (10 kosov), ki je vredna 7000 Din? Tistega gotovo ne, ki ni kupil nobene tablice. Zato pridno po njih! Tovarišice vljudo prosimo, da se takoj prijavijo, katere bi hotele prodajati tablice po mestu na dan tombole. Dalje prosimo tovariše in tovarišice, da takoj ob-

računajo s prejetimi bloki ozir. tablicami. Za prodane poslati izkupljeni denar, od neprodanih tablice takoj danes 10. t. m. Kdor ne vrne do tega dne event. neprodanih srečk, so njegove in mora poslati ravno tako nemudoma odpadajoči znesek na naslov »Poštni dom« r. z. z o. z. v Ljubljani. — Storite zadnje dni vsi svojo dolžnost!

Preiskava proti uredniku »Pošnega glasnika«. Svoječasno smo že poročali, da se je hotelo nastopiti proti našemu uredniku disciplinarno zaradi zaplenjenega članka v 9. številki P. gl. od 21. marca 1929. Upravno sodišče v Celju je sedaj ustavilo disciplinarno postopanje, češ da urednik ni zagrešil disciplinskega prestopka. Sedaj ga še lahko kaznuje njegov neposredni predstojnik s kaznijo za herednost.

Člane društva »Dobrota« obveščamo, da je dne 10. julija 1929 umrl Vrečko Ivan, član skupine A in B. — Odbor.

Poštna vežbanka, pridna, z meščansko šolo in izpitom, se priporoča za pomočnico ali daljšo administracijo pri pogodbeni pošti. Cenjene ponudbe na uredništvo »Pošnega glasnika« v Ljubljani.

Prvi predsednik Internacionale P. T. T. Mr. J. W. Bowen, predsednik veleorganizacije angleških poštarjev v Londonu, je bil pri zadnjih parlamentarnih volitvah na Angleškem izvoljen za državnega poslanca na listi delavske stranke.

Paketni promet z inozemstvom. Po uradni statistiki je bilo od leta 1923 dalje izvoženo oziroma uvoženo sledeče število paketov:

Leta:	Izvoz:	Uvoz:
1923	165.475	574.483
1924	207.776	852.602
1925	232.833	1.102.514
1927	247.103	1.183.655
1928	248.850	1.155.142

Podatki za l. 1926 nam žal niso znani.

Velika zaloga tapetniških izdelkov, žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever
Ljubljana, Marijin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Za nakup

vseh pisarniških potrebščin
se priporoča trdka

M. Tičar, Ljubljana
Šelenburgova ul. 1 in Sv. Petra c. 26

Največjo izbero vsakovrstnega
usnja in čevljarskih potrebščin
priporoča

Franc Erjavec
Ljubljana, Stari trg št. 11.

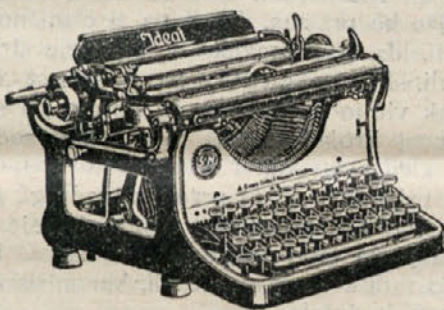
Blago za divane
in otomane
v veliki izbiri

priporoča

A. & E. Skabernè
Ljubljana

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta št. 1
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Prvovrsten,
trpežen, lep!

Zahtevajte prospekte!

The Rex Comp.
spec. trgovina za pisalne stroje
Ljubljana

Telefon 2268 Gradišče 10

Drogerija in parfumerija
Al. Floriančič
Ljubljana, Sv. Petra cesta 19

priporoča svojo bogato zalogo vsega v to stroko spadajočega blaga. Razni parfumi kot kolinske vode v odpradi na litre na malo in veliko, razni foto-artikli, mila prvovrstnih tovarn, najfinejši pudri, šminke, creme itd. itd.

Cene najnižje! Postrežba solidna!

Jože Mihelič in drug
Ljubljana

Dunajska cesta št. 41

Telefon 2777. Telefon 2777.

NOVA ZALOŽBA

r. z. z o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,
in podružnica Nove založbe, prej

J. GIONTINI

Ljubljana, Mestni trg 17

priporoča v nakup šolske in pisarniške potrebšchine, kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

Premogovnik

„Belokrajina“
Ernomelj

priporoča svoj izborni visoko
kalorični premog. Cene zmerne,
postrežba točna in solidna.

**Zaloga pohištva, mizarska in
tapetniška delavnica**

F. Fajdiga sin,
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 17

Dobavitelj gospod. zadruga p. t.
nameščencev proti nakaznici.

Brezpogojno

si ogledite pred nakupom ODEJE najnovejši ilustrirani cenik veletrgovine Stermecki, katerega dobite na zahtevo takoj brezplačno. Izbrali si boste lahko prešite odeje vseh vrst, solidne ročne izdelave po sledečih nizkih cenah: flanel 150, kambrik 144, ruš 150, klot 165, rožast 280, tiger 48.50, posteljne garniture 230, 275, madras garniture 78, 89, preproge na meter po Din 22.50. Razen tega najdete v ceniku še mnogo drugih predmetov po najnižjih cenah. Kar ne ugaja, se zamenja ali vrne denar. Čez Din 500 poštnine proste pošiljke.

Veletrgovina **R. Stermecki**, Celje 67. Slov